

Tjenern Ergo-Michael & Lasse + gæst Charlotte, Tur til Thy 2015

Ergo-Michael: 30 år i skysovs - 5 år på JC

Af Lone Als

Vi deler en dejlig krammer med hinanden, og får skænket hver en øl fra de altid herligt skummende haner.

På spørgsmålet om, hvorfra Ergo-Michael egentlig stammer, åbner der sig en hel del Norge, et land, der jo ligesom Jylland er landfast med Kina. Men nok om det. Michael er rent faktisk født i en Oslo-forstad, og han kom til Danmark som treårig – til byen Vejen. Begge forældrenes familier stammer nemlig fra Midtjylland, så hvad var mere belejligt end at bosætte sig dér? Men Norge stopper ikke her. Slet ikke.

Ergo-Michael fortæller. "Fra Norge til Danmark altså i en ung alder. Mine forældre blev i øvrigt skilt, da jeg var fem år. En såkaldt lykkelig skilsmisse.

Ergo-Michael og Lone Als

Ergo-Michael is the Ergo-therapist of the two talented Michaels working at JC for more years.

Ergo has 5 years at JC when turning 30 yrs

The house editor Lone has portrayed him as humorous, quick and life experienced. Born in Norway, he & parents move to Denmark. They divorced and Ergo ends up living with his dad due to a storm ... Dad focus on hard work, the love for people, fishing & education!

IT Claus og Ergo-Michael med hver sin sjove kyllingehat Påsken 2017

"Hvad er du god til", får jeg sagt i stedet for at bruge ordet spidskompetence.

"Engelsk og økonomi" lyder svaret. "Men tanken om at skulle sidde ned hele mit arbejdsliv ligger langt væk, så jeg kiggede på andre muligheder. 274 af slagsen lyste op i min skærm, men jeg sorterede det hele ned til 2: Ergoterapeut eller fysioterapeut. Og lad mig lige forklare forskellen:

Som ergoterapeut har man en holistisk tilgang til tingene – altså der lægges vægt på helheden. Man afhjælper skaden og lærer folk at leve med den.

Som fysioterapeut er man anatomisk anlagt, og fokuserer på at forbedre funktionsevnen hos patienterne.

Uddannelsen tager 3 ½ år, men jeg tog på et tidspunkt et halvt års orlov. Min mor var syg, det er en lang og sørgelig historie, så jeg trængte til et pust, tingene blev for meget.

Tilbage til nuet, ja så ramler det med begivenheder. To dage før min fødselsdag den 25. januar skal jeg forsvare

min Bachelor, så er der selve den runde, og dagen efter sker dimissionen. Omkring disse tre hændelser vil der blive festet igennem.

Receptionen her på JC giver jo sig selv og derefter skal mine forældre, kæreste og jeg ud at spise. På dimissionsdagen skal der spises selvfangede, saltede sild samt gravad laks. Begge dele hjemmelavede. Som en rigtig fisker".

Angiveligt fordi det hele ikke skal gå op i festivitas, fortæller Michael, at over 90% har et ergoterapeut-job inden for halvt år efter uddannelsens afslutning, og at han så småt er i gang med at søge.

Og i øvrigt stadig arbejder på JC, også når han kommer i arbejde som terapeut.

Ergo-Michael imellem Augusta og Helene da Helene blev student 2017

Yderligere pointerer Michael, at han har været utroligt aktiv i Ergoterapeutisk Studieråd, og er studenterpolitisk mega-engageret.

Ergo-Michael kigger spørgende på mig, og ruller med øjnene bag brillerne. "Men vi har konkluderet, at vi må ha' kørt med samme fart, som vinden blæste, så derfor.

Virkelig en orkan, der ville noget. Yderligere var et træ på 30 meters højde væltet langs en skyttegård fra 1800-tallet. Ligeså nydeligt lå det bare dér. Tænk, hvilken skade, det ku' ha' forvoldt.

Men årsagen til, at jeg måtte med hjem igen var, at i min mors lejlighed var taget blæst af, så hun var boligløs. Af den grund kunne hun ikke lige huse mig, og hun flyttede hjem til kæresten. Men det var før orkaner fik navne.

"Fortæl om din første ungdom". Ergo-Michael tager ordet igen.

"Jeg droppede ud af handelsgymnasiets 3. G. pga. murerarbejdet. Min daværende ungdomskæreste fik mig derefter til København, fordi hun ville studere her.

Michael, Ergo-Michael, Lu og Agnete klar til Oktoberfest 2014

Så jeg kom til hovedstaden som 20-årig, og fik arbejde som bartender på Skipperkroen. Endelig, kan man sige. For jeg havde tidligere søgt job dér, men fået afslag. Under en aften i en ordentlig koger sammen med bl.a. ejeren af selvsamme Skipperkro og Lasse herfra Hyggestuen, fik jeg så jobbet alligevel. Spøjst, ik'?

Senere holdt jeg pause fra bartender-jobbet i et par år, hvor jeg igen arbejdede med min far i Norge.

Nu har jeg været bartender på Jernbanecafeen i næsten fem år og har elsket hvert eneste minut.

Men jeg har også arbejdet som pædagog og hjælpelærer på Amager Privatskole". Michael ser eftertænksom ud og fortsætter,

"Men tilbage til Handelsgymnasiet, som jeg senere fuldførte. Heldigvis uden at skulle starte forfra, sådan som reglerne egentlig var. Min mors kæreste var studievejleder, og hjalp mig til at komme ind igen, så jeg røg direkte tilbage i 3. G ved hjælp af et brev, der gennemhullede diverse paragraffer. Og fuldførte med et pænt gennemsnit".

De fandt begge nye kærester, så jeg fik derefter en halvbror og to halvsøstre, som alle nu er i tyverne.

Min barndom og ungdom var rigtig fin, blandt andet fordi min far og jeg deler hobby, nemlig lystfiskeri, en hobby, der blev praktiseret allerede i Vejen, hvor vi boede nede ved åen, og som stadig fylder rigtig meget hos mig. Senere gik jeg min far til hånd i hans murerfirma, som kommer vidt omkring i Europa.

Min mor var tidligere lærer, men måtte opgive pga. sygdom. Hun blev opereret i ryggen, hvor nogle knogler simpelthen var smuldret". Han laver en håndbevægelse, hvor pege- og tommelfinger gnider mod hinanden og ser alvorsfuld ud.

I skolen gik det til gengæld ikke godt, jeg havde svært ved at sidde stille og koncentrere mig". Michael laver en lille lun grimasse. "Dengang var jeg bare en dreng med såkaldt krudt i røven. I dag går ingen jo fri for at få *stillet diagnosen*".

"Men lad mig lige fortælle noget sjovt – eller hvad man skal kalde det. Tidligere end forventet kom jeg til at bo hos min far.

Orkanen den 3/12 1999 var grunden. Lige præcis den dag skulle far og jeg køre fra Vejen til Sønderborg, og det blev noget af en oplevelse.

På et tidspunkt kørte vi simpelthen på to hjul pga. stormens brølen. Stormen *løftede* ganske enkelt bilen og jeg glemmer det aldrig. I nogle få sekunder kiggede vi skråt på hinanden, ligesom hvis det ene bilsæde var flyttet op på 1. sal. Eller hvis bilen var kørt i en pæn dyb grøft. Fuldstændigt syret. Men tilbage på alle 4 hjul kom vi, og så bad min far mig stikke en arm ud ad vinduet. Vi kørte vel 70 km i timen, og jeg gjorde som anmodet. Kun for ingen vindmodstand at mærke. Er det ikke sært?".

Mens Ergo-Michael tør-
rer lidt ølskum væk
fra overlæben, får jeg
spurg ind til, om friti-
den går med andet end
lystfiskeriet.

"Joh, vi har dannet en
teatergruppe. Nej, det
er ikke os selv, der op-
træder, men vi får ting
til at ske omkring dét at
opleve musicals. Grup-
pen består bortset fra
mig selv af min kol-
lega Lasse, Christof-
fer, Agnetes svigersøn,
tidligere ansat Mar-
tin samt stamgæsten
Christian. Vi samler
nogle mennesker og tager afsted, laver
ture. I februar skal vi til London og op-
leve hele tre musicals: *Phantom of the
Opera*, *Annie & Piccadilly* samt *42'nd
Street*."

"Hvor bor du egentlig henne?" får jeg
sparket ind.

"Min kæreste Mai og jeg bor på Jagtvej,
lige overfor Zoologisk Museum, sammen
med vores veninde Katrine.

Og lille
Bodil, vores
Havaneser-
hvalp, kun
15 uger
gammel".

Historien
om den
hund får du
lige med;

Vi havde set på hvalpe hos noget familie,
men jeg sagde for 117. gang nej til at
have hund. Så skete det hverken værre
eller bedre, at jeg efter en fest væltede

Ergo-Michael
fejrer ankomsten til
Thy med endnu et
glas velskænket fad-øl

Tur til Thy 2015 På banegården
blev vi modtaget af direktør Aage
Svenningsen, set fra ryggen

rundt på
cykel og fik
hjernerys-
telse. Var
til obser-
vation på
hospitalet
i adskillige
timer.

Så ved
hjem-
komsten
påstod de
andre, at
jeg havde
sagt ja
til hund,
men jeg lå
der og lå.
Overlistet
blev jeg i
hvert fald.
Vi har den skønneste hund.
Og nu har Agnete proklameret, at hun
vil købe en cykelhjelm til mig, endda en
airbagagtig én af slagsen.

Omkring min fritid er jeg også lige nødt
til at uddybe dét med fiskeriet.

Ergo-Michael nød pladsen
i toget lige ved det mobile
fadølsanlæg med det
lækreste Thy øl ...
Hvilken herlig tur!

forside
og side 10 + 11

Sidste stop: Jernbanecafeen

til byen

Ta' med

Metroens magasin
JAN. - MAR. 2018
m.dk

Tag
turen
til
Vesterbro

Portræt:
Gadepræst
om bydelens
udvikling

Guide:
Vesterbro
vil give dig
varmen

